

Róża Żabczyńska – bohaterka powieści Marii Kuncewiczowej pt. „Cudzoziemka”- to postać złożona i wielowymiarowa. Jest ona kobietą skrzywdzoną, która postanawia się zemścić na wszystkich za doznane cierpienia. Winą obarcza mężczyzn (ponieważ jeden z nich skrzywdził ją), kobiety (albowiem jedna z nich odebrała jej ukochanego), Polskę (na jej ziemi doznała tych nieszczęść) oraz siebie samą (oddała się ciałem i duszą Michałowi Bądzkiemu – swej jedynej miłości).

Na początku delikatna, wrażliwa i naiwna z czasem staje się kobietą zimną, nieprzystępną, szorstką i pełną nienawiści. Manipuluje mężczyznami, używając do tego swej nieprzeciętnej urody, przez co okrzyknięto ją „zimną pięknoscią”. Wyszła za mąż za człowieka, którego nie kochała, w koszmarnie zamieniła życie najbliższych. Róża uważała się za osobę lepszą i wyjątkową, dlatego też gardziła innymi.

Róża Żabczyńska jest typem osoby ukształtowanym przez przeszłość – odrzucenie przez pierwszą miłość staje się jej osobistą tragedią, przez którą nie może ruszyć na przód.

Jej postać przypomina Justynę Bogutównę – bohaterkę „Granicy” Zofii Nałkowskiej. Obie kobiety zostały porzucone przez swych kochanków, stały się kapryśne i straciły kontakt z rzeczywistością (Justyna przekroczyła granicę wytrzymałości psychicznej). Skrzywdzone przez los i fatalną miłość, nie potrafiły odnaleźć się w swej samotności.

Kreacja Róży Żabczyńskiej ukazana została w sposób dwoisty. Czytelnik widzi, w jaki sposób dokonuje się przemiana wewnętrzna kobiety - z pokornej w mściwą sekutnicę. Na jej zmianę składa się wiele przykrych wydarzeń, które o tym zdecydowały. Młoda dziewczyna nie potrafiła poradzić sobie z samotnością i wyobcowaniem. Drugim czynnikiem powodującym jej przemianę była niewykorzystana ambicja muzyczna – złe przygotowanie ze strony nauczyciela spowodowało, iż Róża nie mogła spełnić swego największego marzenia: zastania skrzypaczką. Muzyka odgrywała dużą rolę w życiu Żabczyńskiej – tylko podczas wspólnych koncertów z dziećmi odnajdywała chwilę spokoju, wtedy mogli poczuć się jak kochająca prawdziwa rodzina.

Róża Żabczyńska różni się zdecydowanie od wielu kobiet istniejących w literaturze. Potrafiła ona zrozumieć swoje błędy i przeprosić za nie najbliższych. Pogodziła się ze swym losem, stając się na powrót człowiekiem. Wystarczył jeden dzień życia.

Gabriela Opalińska, kl. 3a